

Samling af Afgørelser

Sag C-287/14

**Eurospeed Ltd
mod
Szegedi Törvényszék**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gyulai törvényszék)

»Præjudiciel forelæggelse — transport ad landevej — forordning (EF) nr. 561/2006 — førerens ansvar for overtrædelse af forpligtelsen til at benytte fartskriver«

Sammendrag – Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 9. juni 2016

Transport — transport ad landevej — sociale bestemmelser — forordning nr. 561/2006 — national lovgivning om førerens ansvar i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i stedet for eller i tillæg til ansvaret hos den transportvirksomhed, der beskæftiger føreren — lovlig

(Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 561/2006)

Forordning nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af forordning nr. 3821/85 og nr. 2135/98 samt ophævelse af forordning nr. 3820/85 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der i stedet for eller i tillæg til den transportvirksomhed, der beskæftiger føreren, anser sidstnævnte for ansvarlig for de overtrædelser af forordningen, som føreren har begået.

For det første bestemmer forordningens artikel 19, stk. 2, nemlig, at en medlemsstat giver de kompetente myndigheder mulighed for at pålægge en virksomhed og/eller en fører en sanktion for overtrædelse af denne forordning, når overtrædelsen konstateres på denne medlemsstats område, og overtrædelsen ikke allerede har givet anledning til en sanktion. Følgelig fremgår det tydeligt af ordlyden af denne bestemmelse, at forordning nr. 561/2006 pålægger såvel transportvirksomhederne som førerne bestemte forpligtelser og holder begge ansvarlige for tilsidesættelser af deres respektive forpligtelser. I overensstemmelse med forordningens artikel 19, stk. 2, første punktum, er denne mulighed for at pålægge sanktioner for overtrædelser, der er fastsat i forordningen, udvidet til at omfatte overtrædelser, der er begået uden for den pågældende medlemsstats område.

De samme konklusioner følger for det andet af den nævnte forordnings artikel 10, stk. 3.

Selv om det er korrekt, at forordning nr. 561/2006 bl.a. tilsigter at forbedre de ansattes arbejdsvilkår inden for transportsektoren, er der for det første ikke noget, der tyder på, at EU-lovgiver har haft til hensigt at fritage førerne for ethvert ansvar for de overtrædelser, som de begår – navnlig når disse overtrædelser udelukkende er knyttet til udøvelsen af deres erhverv. For det andet bliver de to formål med den nævnte forordning – dvs. at forbedre arbejdsvilkårene og forbedre færdselssikkerheden – således begge to omsat til forpligtelsen til i princippet at udstyre køretøjer, som anvendes til vejtransport, med et homologeret kontrolapparat, der gør det muligt at kontrollere, at førernes køre-

og hviletider overholdes. En fortolkning af forordningen i den retning, at den er til hinder for muligheden for at pålægge førerne sanktioner som straf for disses overtrædelse af de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til nævnte forordning, ville imidlertid hindre gennemførelsen af bl.a. formålet om forbedring af færdselssikkerheden generelt.

(jf. præmis 31-33, 37-39 og 41 samt domskonkl.)